

דב שיאון בישראל לפני בואם לוועידה, הרי קיבלו הנחיות לא להכין כלום. בראש השולחן דמוי החיית ישב גבי ראל סילאסואו ושניים מאנשיו. הוא פתח ושאל למי יש מה לומר. המצרים קראו מן הכתב הצהרה בת שלושה עמודים, ובה הצעתם להפרדת הכוחות, ור הצעה ביחס ללוחזמנים מפורט. למרחקים ולגודל הכוחות שיוגו בכל שלב. תמורת הסדר-שלום בשלבים, תוך מימוש הסיסמה "יותר נסיגה — יותר שלום".

הישראלים לא הגיבו כלל להצעות, והרי ידעו כי קיבלו סמכות להציע רק שני הצדדים יחזרו לקווים שהיו לפני המלחמה. ללא כל תוספות. הם סירבו להשיב להצעה המצרית, בנימוק כי אין להם סמכויות לכך. **המצרים עמדו להתפוצץ, ופי ישראל סילאסואו הציע באדיבות לישראלים לים לטלפן מן החדר הסמוך לישראל ולבקש הנחיות. הישראליים נבוכו והלכו לטלפן, וכעבור חצי שעה חזרו ואמרו כי הקווים בישראל תפוסים, ואי-אפשר להשיג את שריהביטחון.**

כאשר שומעים זאת, יש שתי אפשרויות: לומר לצד השני שהוא שקרן, או להתאפק. המצרים אמרו בחריפות כי כך לא תהיה כל התקדמות, וגור השיב כי הישראליים לא צריכים כל התקדמות, והם מצב הנוכחי נוח להם. ריח פיצוץ עלה באוויר, וסילאסואו הציע דחייה ליום המחרת בעשר בבוקר.

המצרים

עמדו לפרוש

ה כל עזבו את המקום, לא לפני שהחריטו לשמור על סודיות מוחלטת בנוגע לתוכן הדיונים. למצרים היה עניין רב למנוע פירסום לחוסר ההתקדמות. אחרי הכל, הם הסכימו לבוא לוועידת-השלום לאחר התחייבות אמריקאית כי תהיה הפרידת-כוחות שכמה חזרה ישראלית לקוי ה-22 באוקטובר.

הם הסכימו להסתכסך עם סוריה ולוב ולבוא רק בנימוק כי ישונו נסיגה ישראליית כל שהיא. עתה, נוכח מה שנראה להם כהונאה ישראלית-אמריקאית, הם

מעכב, וכי שיכנע את המצרים להמתין עד אחרי הבחירות.

אחרי שיחתו עם וינגרדוב, נפגש פהמי עם עיתונאים מצריים לשיחה שלא לפי-סום. הוא אמר להם כי הוא פסימי ביותר, ואינו מאמין כי הישראלים רוצים בנסיגה ושלום. המצרים כבר ניכבו בעבר, כאשר הישראלים רימו אותם, ולאחר שחתמו ב-הסכם שביתת-הנשק כי יסוגו לקווי ה-22 באוקטובר, הם לא עשו זאת. עתה מהווה הפרדת-הכוחות מיבחן אימון לגבי הישראליים. לדעתו הישראלים פשוט מנסים להרייז זמן, ואם הימין יעלה בבחירות בישראל, לא יהיה מנוס ממלחמה נוספת.

באותה שעה נפגש אלוף מרדכי גור עם הישראלים לשיחת-רקע בבית המלון קב-ליארי, אשר ברחוב לוזאן ב'ונבה. הכניסה למלון — שנשכר כולו על-ידי ישראלים — המתה אנשי ביטחון ישראליים.

כנפיו של

גור נשברו

גור סיפר כיצד הופיעו כל הצדדים במדים. נאמר להם עוד בתל-אביב לבוא במדים. המדים שלו עצמו לא היו מושלמים. כיוון שנשברו לו כנפי הצנחן, עת ענד אותם (מישהו קרא: "קיפצו לך את הכנפיים"). לאחר כחצי שעה, סיפר, הפסיר סילאסואו כי הוא רעב ודיבר בנגעוים על זרם הכריכים של הק"מ 101.

גור אמר כי דב שיאון היה קודם כל שיחות ה-101, וכן גם עמיתו המצרי, הקר לונל האוריי. כל צד כותב לעצמו דו"חות. הוא מטלפן בתום כל שיחה לדיין, ואחר כך שולח לו דו"ח בן כמה עמודים.

כאשר נשאל גור על-ידי רון בן-ישי אם הוא מדווח לדיין בשיחה בינלאומית רגילה, העיר מישהו כי בין כה אין מה לדווח... השיחה השנייה כיום השישי היתה קצרה, כמו הראשונה. בעוד המצרים הגיעו עשרים דקות לפי נישור, באו הישראלים דקה אחת לפני, והישיבה נפתחה באיחור.

הפעם לא היה מתח. הכל ידעו כי מטרת הישראלים היא להרוויח זמן. שריהחוף המצרי נסע לקאהיר, ולאחר שהישראלים

עזית הכלבה בז'נבה

הודיעו כי קיבלו הנחיות להסכים להפרידה בתנאי של הדדיות — היינו שבמקביל לנסיגה ישראלית תהיה גם נסיגה מצרית — הסכימו הכל לדחות את הפגישה הבאה ליום הרביעי, ה-2 בינואר.

אין מה למהר. הכל מבוניב כי גורל שיחות השלום מוכרעות בי בחירות בישראל.

המלחמה. אמר פעם איש חשוב, היא דבר יותר מדי חשוב מכדי להשאיר בידי הגנרלים.

הוא הצביע לפני פהמי על העובדה שבי-בינואר יחזור אבא אבן לז'נבה לפגישה שניה של שריהחוף של ישראל, מצרים, ארצות-הברית וברית-המועצות, ואז תציגנה השיחות מידי משה דיין.

וינגרדוב הזמין אליו מייד את אפרים עברון, שעמד לעזוב את המקום ולחזור לישראל. הוא העמידו על חומרת המצב, ועל רגישות המצרים, הוסיף כי הוא מבין שהבחירות בישראל מהוות גורם

פהמי החליט להורות למישלח תו לעזוב את השיחות מייד, והתך להתיעץ עם וינגרדוב הסוכייטי. הלה הפעיל לחצים כבדים על פהמי, דבר הכרוך בקשיים, בגלל היחסים הלא-טובים בין השניים.

כי אם עד ה-15 לינואר לא יסוגו הישראליים, יתערבו הרוסים והאמריקאים לממש את ההתחייבות הישראליית להפרדה.

מעדיפים להסתיר זאת, עד ששינוי תרעבות של הרוסים והאמריקאים. ואילו הישראליים, או ליתר דיוק אנשי דיין, רצו למנוע שבישראל יידעו כיצד הם מכשילים את שיחות-השלום.

כך הסכימו הכל כי לא תהינה כל הדיפות מן השיחות. כדובר מן הצד הישראלי נקבע נפתלי לביא, דובר שריהביטחון, היושב בתל-אביב... המצרים מיהרו למלון אינטרקונטיננטל ודיווחו לשרי-החוף שלהם מה קרה.

